

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

Formålet med lovforslaget er at yde personer, der ønsker at foretage langtidsopsparring, en vis sikring mod risikoen for forringelse af pengeværdien.

Forslaget er tænkt som en forsøgslov, hvorfor den er foreslået gjort tidsbegrænset. Hvis de til sin tid indhøstede erfaringer taler derfor, er det forslagsstillernes hensigt at søge gennemført en varig ordning.

Til § 2.

Hensigten med de anførte bestemmelser, der stort set svarer til bestemmelser i lov om udstedelse af statsgældsbeviser, skatkammerbeviser og statsspareobligationer af 3. juli 1942, er at hindre, at værdisikringen af statsspareobligationerne, jfr. § 3, skal kunne virke forstyrrende ind på det normale kapitalmarked.

Til §§ 3 og 4.

Reglerne om værdisikring af obligationerne indeholdes i § 3, stk. 2 og 3. Da forslaget tager sigte på langtidsopsparring, har man anset det for ufor-

nødent at foreslå pristalsregulering for obligationer, der af ejeren kræves indløst inden 10 år efter udstedelsen.

Reglen om renteudbetaling hvert 5. år er indføjet med henblik på at lette administrationen af ordningen, idet man har anset det for mindre væsentligt for personer, der foretager langtidsopsparring, at kunne hæve renteudbytte hvert år.

Bestemmelsen om, at finansministeren efter samråd med finansudvalget kan ændre renten af fremtidig udstedte statsspareobligationer, gør det muligt at følge variationerne i det almindelige renteniveau og at påvirke udstedelsens omfang.

Da der ikke beregnes rentes rente, bliver den effektive forrentning, der svarer til den i lovforslaget anførte nominelle rentesats, kun 4,1 pct. p. a.

Den almindelige obligationsrente er for tiden ca. 6,5 pct. Det renteafkald, der under de nuværende forhold bliver tale om for at opnå værdisikringen, er imidlertid noget mindre end forskellen mellem de anførte rentesatser, da den lavere renteindtægt af de værdisikrede obligationer medfører en mindre indkomstbeskatning.